

SOLO taksonomi

Inden for de naturvidenskabelige fag er det oftest SOLO taksonomien, der anvendes. Den australske læringsteoretiker J. Biggs har igennem de sidste 20 år udviklet en taksonomi, ikke ligesom Bloom over undervisningsmål, men over en elevs forståelse af et givent emne eller opgave. Dens fulde navn er Structure of Observed Learning Outcome, altså et system, hvor resultatet af en læringsproces kan følges.

Her er vist en oversigt over SOLO taksonomien

1.trin	2.trin	3.trin	4.trin	5.trin
Eleven kan kun usammenhængende information	Eleven kan identificere omskrive anvende simple procedurer,	Eleven kan opliste beskrive kombinere,	Eleven kan sammenligne kontrastere forklare årsager analysere relatere anvende,	Eleven kan teoretisere generalisere danne hypoteser perspektivere,
	men behersker kun enkeltdele	samt beherske flere aspekter, men integrerer dem ikke til en helhed	samt beherske og integrere flere aspekter til en helhed	samt bevæge sig fra det specifikke til det abstrakte

Som det fremgår af figuren er taksonomien bygget op over 5 trin, hvor hvert trin såvel forudsætter de tidligere trin som tilføjer nyt. Tankegangen er, at viden udvikler sig til højere og højere niveauer, hvor de lavere niveauer udgør grundlaget for de højere niveauer. De første tre trin afspejler en overfladisk læring, hvor elevens viden begrænser sig til enkle og konkrete problemstillinger og redegørelser, og eleven leverer ikke andet end basal viden, mens eleven på de to sidste trin selvstændigt tilegner sig viden, skaber selv meningsfulde sammenhænge, arbejder på et højt abstraktions-niveau og er i stand til at anvende sin viden generelt og ikke kun specifikt. Biggs udtrykker det selv på denne måde:

(...) evnen til at genkende træer er en nødvendig forudsætning, men ikke i sig selv ensbetydende med en forståelse af skoven.